

Příloha č. 10 – Zpětná vazba k adaptačním pobytům

Výchovná poradkyně:

Víkendové akce pro rodiče a jejich děti mají význam zejména proto, že děti se vidí, spolupracují a hrají si v odlišném prostředí, než je škola. Nejedná se o tradiční školu v přírodě, kde jsou děti bez rodičů, a proto se někdy rozhodnou, že raději nepojedou (stesk, obavy z neznámého prostředí apod.). Zde nejenže rodiče jsou přítomni, ale mohou se aktivně podílet jak na přípravě víkendové akce, tak na samotném průběhu víkendové akce, což významně posiluje vztah mezi dítětem a rodičem. Jako neocenitelný přínos těchto akcí vidím také možnost přirozeného sledování svého dítěte mezi vrstevníky a spolužáky, jeho spolupráci, reakce, ale také postavení ve skupině apod. Tyto informace má rodič jinak pouze zprostředkované, ať už pedagogem, nebo dítětem, a ne vždy přesné. Za léta konání těchto akcí se rodiče naučili aktivně se podílet na přípravě, pomáhat s konáním akce a do jisté míry i zastat roli pedagoga. Večer je následně vhodný pro odreagování rodičů při rozhovoru s ostatními rodiči, mohou poznat paní učitelku i v jiné roli, než jak ji znají ze školy. Děti na víkendové akce jezdí rády, těší se a samy si připravují scénky, písničky a hádanky pro dospěláky. Velmi vhodně je zvolený objekt v Krušných horách, který je uprostřed přírody, a přitom velmi dostupný pro rodiče s dětmi. Pokojíky umožňují soukromí i prostor pro odpočinek. Strava i pitný režim jsou zajištěny po celou dobu pobytu. Víkendové akce již mají nezastupitelné místo v chodu naší školy. (speciální pedagog)

Víkendovka má dle mého názoru vliv na: možnost blíže, zábavně a neformálně poznat rodiče. Myslím si, že díky tomu jsou pak rodiče ochotni více spolupracovat na dalších akcích. Tato akce pomáhá k větší spolupráci mezi školou a rodinou. Navázání užších vztahů s dětmi – společné zážitky vedou k většímu stmelení (mezi dětmi i mezi pedagogem a dětmi). Rodiče se vzájemně poznali, někteří si pak domlouvají vyzvedávání dětí ze školy. Děti spolu mohou trávit více času. Možnost sledování interakcí mezi dětmi mimo školní lavice. Možnost všimnout si rodinných vztahů.

Třídní učitelé:

- 1) Mně se víkendovky moc líbí a jezdím na ně ráda. Programy stmelují děti, rodiče, ale také mě a děti, mě a rodiče. Dokonce i děti a cizí rodiče spolužáků. Funguje to perfektně „skrz na skrz“. Děti se naučí na sebe spoléhat, učí se toleranci, poznávají své spolužáky jinak než ve škole. Přitom mohou zjistit, kdo je jak šikovný a s kým je legrace. Učí se spolupracovat i s jinými rodiči. Učí se např. slušně požádat o pomoc, když zrovna jejich rodič není k dispozici. Děti mají vždy krásné zážitky, na které dlouho vzpomínají. Rodiče jsou vždy nadšení a já s nimi. Příprava je na to veliká, člověk je předem dost vyčerpaný z veškeré organizace. Ale vždy se vrátím v plné síle s hřejivým pocitem, že to dobře dopadlo a byli všichni více než spokojeni. To mě hřeje dlouho a dlouho a pak s chutí jedu na další víkendovku. A vůbec mi nevadí, že program pro první třídu jsem absolvovala už asi 6x. Vždy je to jiné a krásné. Rodiče i děti vždy překvapí. K tomu mám i pozitivní příběh. Když jsem měla bývalé děti a byly v páté třídě, tři holčičky se dost ošklivě pohádaly. Jedna z maminek si je vzala na pokoj a promluvila si s nimi. Poté následovaly další aktivity

z programu. Děti musely spolupracovat a dívky se na konci pobytu usmířily. Závěrem programu bylo „dobíjení baterek“. Každý dostal list s omalovánkou baterky. Všichni si vzájemně měli psát pozitivní zprávy. Všechny holčičky poděkovaly mamince, která k nim promluvila, že je dala dohromady. Maminka plakala dojetím. Od té doby se bez problémů kamarádily.

- 2) Za mě rozhodně prospěšné. V loňském roce to pomohlo chlapci s ADHD. Ostatní rodiče viděli, že není tak nezvladatelný a že si umí s dětmi hrát. (Bohužel ho doprovázela špatná pověst z MŠ a někdo to řekl rodičům jeho spolužáků.) Sami rodiče za mnou chodili a říkali, že je to překvapilo, že jsou rádi, že to byla jen pomluva. Říkali mi i to, že si uvědomují, že to nemají jeho rodiče lehké. A určitě to pomohlo i chlapci. V letošním roce přišly dvě nové děti. H. měla problém se začlenit, večer na Svahové zjistila, že spolužačka tančí disco, od té doby jsou nerozlučná dvojka. Díky tomu se i postupně začlenila do celého kolektivu (za pomoci spolužačky). Nový chlapec „zapadl“ mezi spolužáky hned. Ale po příjezdu na Svahovou byl moc smutný, protože nebyl s kluky, se kterými se nejvíce spřátelil. A mamince se rozbřečel a nejprve chtěl odjet. Ale já jsem rodičům i dětem vysvětlila, že se musíme umět vyrovnat s nezvyklými situacemi a že nám v tom rodiče určitě pomohou. Jindra se s tím nakonec smířil a získal při pobytu další kamarády. Maminka byla moc ráda. Velmi mu pomohlo, že nebyl jen s těmi, co se s nimi spřátelil už ve třídě. Takže za mě ano :). Pomohlo to i novým rodičům, rodiče se s nimi spřátelili a vyměnili si kontakty, s dětmi se navštěvují i mimo školu. To samé mohu říct i ohledně minulé třídy, kterou jsem pět let učila a se kterou jsem také každý rok vyjížděla na víkendový pobyt.
- 3) Víkendové pobyty jsou přínosné dlouhodobě. Určitě se vyplatí jet v 1. třídě na stmelovací pobyt hned na začátku školního roku (hned v září; rodiče to ví od května, kdy bývají třídní schůzky pro budoucí rodiče). V dalších ročnících už termín přizpůsobujeme časovým možnostem rodičů. Někdy jsme vyjeli později na podzim, někdy v zimě, ale též na jaře či až v závěru roku. V 5. třídě jsme to pojali jako rozloučení dětí s 1. stupněm, rozloučení rodičů a dětí s třídní učitelkou z 1. stupně – proto jsme vyjeli hned po vysvědčení (byl to první prázdninový víkend) a jeli jsme do kempu u ZOO Dvůr Králové – je tam možnost stanování, děti spaly společně ve velkém vojenském stanu, rodiče spali ve svém autě či ve svých stanech. I to byla moc pěkná akce, na kterou vzpomínáme.
- 4) Za mě a moji třídu jsou víkendovky moc fajn. Nejlepší byla v první třídě. Mně to pomohlo orientovat se, kdo ke komu patří (mám problémy si z krátkých třídních schůzek rodiče zapamatovat). Rodiče se spřátelili, navzájem poznali, utvořili bezva partu, pomáhají si s odvozem dětí do školy, na mobilu utvořili skupinu a vše, co se týká školy, sdílejí, pomáhají si, když některá rodina něco nemá, půjčují si apod. Též si myslím, že se na víkendovce velmi dobře bavili. Problém je v tom, že mají málo času nebo jsou ochotni málo času těmto akcím věnovat. Ve druhé třídě přes noc zůstalo jen pár lidí, většina odjela v sobotu večer domů. A ve třetí třídě už jsem musela přespání kvůli minimálnímu počtu zrušit. Ale sobota – to byla účast stoprocentní. I při jednodenní akci vnímám pozitiva: lépe se zase poznají – i já je objevuji z jiného pohledu, kolektiv se utužuje, také si umí pomáhat, mají krásné vzpomínky a zážitky. Když potkám bývalé žáky, to hlavní, na co vzpomínají, jsou pobytové akce mimo školu. Takže to vidím pozitivně, ale s účastí rodičů je to problematické.
- 5) Ohlasy od rodičů na Svahovou byly pozitivní, některými byl kladně hodnocen program pro děti, přínosem je určitě dle rodičů upevnění kolektivu. Rodiče mají možnost se mezi sebou lépe poznat, což přispívá k lepší spolupráci při různých školních akcích. Je určitě přínosem, že se někteří přátelé i mimo školu, což přispívá k uvolněné atmosféře (nejen na Svahové). Protože každý rodič se rozhoduje sám za sebe a za své dítě, zda se pobytu zúčastní, a ne všem vyhovuje předem stanovený program, osvědčilo se nechat volbu na každém z rodičů, některým vyhovují spíše jednodenní akce než celý víkend. Také bylo

fajn někdy nechat program vycházet z momentální atmosféry, daného okamžiku, někdy se to lépe vydaří než plánovaná akce.

- 6) Asi nenapíšu nic, co by nepsal už někdo přede mnou. Víkendovky jsou prospěšné podle mě od A do Z:
- jako stmelovací akce v 1. a 5. třídě,
 - jako další prohlubování vztahů všech zúčastněných (učitel – žáci, žáci – žáci, učitel – rodiče, žáci – cizí rodiče, rodiče – rodiče),
 - jako trénink práce v týmu,
 - společné zážitky a pak i vzpomínky,
 - poznávání se v jiném než školním prostředí, a tak pochopení nějakých souvislostí,
 - prohlubování důvěry,
 - čas na povídání o věcech, na které není čas ve škole (ať už vyřikání si křivd mezi dětmi, nějaké nepochopení, organizační věci),
 - prověřování schopnosti učitele ukočírovat větší a věkově nesourodou skupinu (mnohdy oříšek ve formě již stmelovaných rodičů),
 - učení učitele být pánem času (Stihneme to? Co ubereme, když nestihneme? Máme plonkovou hodinu, rychle nějakou hru...),
 - některé děti by se skoro nedostaly ven a pro některé rodiny to může být motivace k dalším výletům.

Myslím si, že u nás ve třídě jsou víkendovky jednou z hlavních příčin důvěry. Děti za mnou přijdou s radostmi i starostmi školního i soukromého života... i na sebe řeknou své průšvihy, aniž bych musela pátrat.

- 7) Na víkendových pobytech jsem byla nejméně 15x. Někdy se stane, že jsem unavená a nechce se mi tam, ale pokaždé se to během prvních pár chvil na horách změní. Každého ovlivní pohled na natěšené děti, jejich vzájemné vítání a objímání se, jako by se neviděly týdny (viděly se den předtím – v pátek ve škole). To „nakazí i dospěláky“ – najednou má člověk kolem sebe rozesmáté tváře. V každé třídě se najdou pozitivní rodiče, kteří kolem sebe šíří pohodovou atmosféru a vtípkují po celou dobu pobytu. Díky nim se hodně zasmějeme, vypravíme endorfiny.
- 8) Programy víkendových pobytů jsou připravené s důrazem na spolupráci, na stmelení kolektivu. Ale někdy se stane, že rodiče (většinou tatínkové) začnou mezi sebou soupeřit, vyvolají spontánně soutěž. Přidají se děti, celé rodiny, ale to vůbec nevádí – vše probíhá za doprovodu humoru (se smíchem se navzájem „hecují“ = podněcují k lepším výkonům) a děti v dané situaci vidí, že nemusí soutěž vnímat „smrtelně vážně“, že soutěž nemusí brát jako své ohrožení. V závěru jim rodiče moc hezky předvedou, jak se vyrovnají s prohrou (že nejdou někoho zmlátit, že si nenadávají, naopak se spolu baví jako předtím, jsou dál přátelé).
- 9) Zajímavé je pozorovat některé hodně mladé rodiče při prvním víkendovém pobytu. Je zřetelné, že společný čas s dětmi takto netráví. Někteří jsou otrávení, že mají s dětmi něco dělat, že je to na ně moc aktivit (celou dobu se věnují dětem, ne sobě). Ale protože jsou děti nadšené, tak se s nimi účastní. Někdy se stane, že už příště nepojedou, někdy naopak v závěru hodnotí pobyt kladně (že si to užili jinak než ostatní víkendy). Příští rok už ví, co je čeká, jsou na to připraveni a prožívají to jinak. (Možná nemají rádi společnost neznámých lidí, což se týká prvního roku, ale od druhého roku už jezdí mezi známé.)

Zažila jsem příjezd rodiny se třemi dětmi, kdy tatínek hned od dveří hlásil, že maminku s dětmi jen přivezl a musí jet pracovat. Když ale viděl, jak náročné by to pro jeho ženu na horské chatě bylo (děti byly ve věku 1 rok, 4 roky a 6 let), tak na krátkou dobu odjel zařídit to nejdůležitější a vrátil se. Zůstal s námi po celý víkend a maminka mi potom děkovala, že si užila víkend s celou rodinou (že to už dlouho nezažila a že to bylo moc fajn). Takže někdy může „školní víkendovka“ utužovat i rodinné vazby.

Mezi třemi spolužáky ve 4. třídě vypukl celkem velký konflikt. Ve škole byli hodní, toto se týkalo jejich volného času, jejich komunikace přes počítač a mobily. Obviňovali se navzájem, nedalo se pořádně vysledovat, co je původem konfliktu, jak ty neshody ukončit. Maminky se znaly z víkendových pobytů, proto se domluvily, že ve stejný čas vyzvednou chlapce ze školní družiny a půjdou do bytu k mamince, která bydlí ke škole nejbliže. Při osobním setkání dětí s dospělými se podařilo konflikt ukončit. Chlapci už spolu vychází bez osočování a neshod. Nepochybně na to mají vliv víkendové pobyty, kde se seznámí nejen děti, ale i rodiče.

- 10) Píši své zkušenosti z pohledu třídní učitelky 2. stupně. Tradice se přenáší z 1. stupně, především zásluhou třídní učitelky z 1. stupně. Je ale pravda, že poslední víkendovka (v 7. třídě) se uskutečnila na popud rodičů. Nevyjeli samozřejmě všichni, ale naopak se mezi ně vrací rodiny žáků, kteří odešli na víceletá gymnázia – což bylo fajn, děti se viděly i se spolužákem, který je na gymnáziu v zahraničí. Program už je volnější, ale vždy je něco připraveno, domluveno. Tradičně je procházka, večer se zpívá, tentokrát se dělalo vizovické pečivo.
- 11) V čem jsou víkendovky určitě fajn – stmelí se nejen kolektiv žáků, ale i kolektiv rodičů. Jezdí teď opravdu proto, aby si popovídali mezi sebou, určitě ne jen kvůli dětem. (Možná to rodičům pomáhá lépe se vyrovnat s pubertou svých dětí.) Má to samozřejmě velký vliv na řešení případných problémů ve třídě – naštěstí zatím nic velkého nebylo, takže nemohu dát konkrétní příklad, a chci věřit, že kdyby se něco dělo, tak by to pomohlo. A možná nic neřešíme právě proto, že u této třídy probíhají víkendové pobyty pravidelně a neukončil je ani přechod na 2. stupeň.
- 12) Posílám pár poznámek k víkendovým pobytům. V čem vidím smysl víkendových pobytů a co se mi osvědčilo.
 - „Víkendovka“ poskytovala jedinečnou možnost hlouběji se poznat a stmelit v rámci třídy, ale také v rámci rodinných příslušníků a rodin navzájem.
 - Využívali jsme metody zážitkové pedagogiky, žáci i jejich blízcí prošli řadou aktivit, ve kterých sami něco dělali. Tyto aktivity v nich vyvolávaly řadu prožitků. Díky nim se lépe dařilo naplňovat další cíle. Vzájemná spolupráce v kolektivu, tolerance, společné prožitky.
 - Společná setkání také napomáhala k odhalení schopností a dovedností jak jedince, tak skupiny.
 - Vzájemné poznání jednotlivých členů skupiny.
 - Mnohem lépe probíhala komunikace jak učitele a žáka, tak učitele a rodičů, ale i rodičů navzájem.
 - Napomáhalo nám to při vzájemné spolupráci mezi učitelem – žákem – rodiči.
 - Docházelo k budování vzájemné důvěry.

- Před přechodem dětí na 2. stupeň se víkendového pobytu zúčastnila také nastávající třídní učitelka, což napomohlo k vzájemnému seznámení a poznání se. (Ohlasy byly kladné jak od rodičů, tak i od paní učitelky.)
- „Víkendovka“ dala také podnět ke vzniku nových přátelství mezi rodinami.

Rodiče:

- 1) Víkendovku jako rodič i jako učitel hodnotím velice kladně. Hlavně v první třídě. Učitel, děti i rodiče se navzájem poznají v přátelském, klidném prostředí. Hlavně pro učitele je velký přínos, že pozná děti při netradičních činnostech a pak snáze pochopí jejich chování. Pro nás rodiče je super, že pak při školních akcích spolu snáze komunikujeme, když se trochu známe (po několika víkendových pobytech už se známe velice dobře a z některých se stávají přátelé, kteří se setkávají i mimo školu).
- 2) Chtěla bych poděkovat za opět velice příjemně strávený víkendový pobyt s dětmi na Svahové. Musím se přiznat, že vždycky odjíždím s pocitem, co všechno „zase doma nestihnu“, ale stačí opravdu pár prvních okamžiků, hlavně při pohledu na nadšené děti, a uspěchaný pocit je ten tam. Ba naopak sama dokážu během chvíle všechny starosti nechat tam někde dole ve městě a užít si pohodovou atmosféru. Zásadní podíl na tom má jistě paní učitelka, která má vždy program nádherně připravený a dokáže děti úžasně vtáhnout do děje a ty pak prožívají opravdové dobrodružství. Mezi rodiči jsme si také díky tomu vytvořili přátelské prostředí a to pokládám za velmi důležité a v každodenním shonu pak vnímám naši „výjezdovku“ jako takovou očistnou kúru pro duši. Všem moc děkuji.
- 3) Společný výjezd mimo Chomutov je vždy pozitivní – stmelení kolektivu dětí, ale i rodičů. Pro nás osobně by to nemuselo být přes noc. Stačilo by od 10 dopoledne do 19 hod. odpoledne (finanční i časové důvody – hodně sportujeme a v době víkendů jsme na závodech, věnujeme se sportovním aktivitám).
- 4) Myslím, že víkendové pobyty pro děti, rodiče a pedagogy jsou příjemnou formou poznání všech navzájem a určitě doporučuji v nich pokračovat.
- 5) Upřímně řečeno bychom se bez těchto pobytů obešli. Rádi se zapojíme do krátkodobých akcí, ale víkendové pobyty nám nevyhovují. Děkujeme za pochopení.
- 6) Velmi jsme kvitovali akci hned ze začátku školního roku, kdy jsme celá třída, děti i rodiče, vyrazili s paní učitelkou na Svahovou. Možnost seznámit se s ostatními rodiči, poznat spolužáky naší dcery a dětem tak umožnit se více poznat i mimo školní lavice byla k nezaplacení. Dovolíme si tvrdit, že přátelství dětí se prohloubilo a vzniká velmi dobrý tým. Osobně věříme, že tato akce nebyla poslední, a myslíme si, že se sešel i poměrně dobrý kolektiv rodičů, což je do budoucna velké plus. Pobyt na Svahové byl nabitý nejen pohodovou zábavou pro stmelení dětí (a vlastně i rodičů), ale i dobrou energií mezi účastníky. Děkujeme za tuto možnost a těšíme se na další.

